

[Kaj Hansen.]

som Boligselskabernes Landsforening har forelagt for boligudvalget som det gennemsnitlige resultat af det, der her foreligger.

Fra allerførste gang, vi behandlede dette lovforslag, har jeg meget stærkt bestræbt mig på i boligudvalget at opfordre til, at boligministeren fremkom med et forslag, hvorefter boligsikringen blev dyrtidsreguleret. På trods af at jeg følte, at der var en vis sympati for det i udvalget, endog måske i den socialdemokratiske gruppe, så blev det altså aldrig til noget. Det må vi jo desværre konstatere i dag.

Nu er der fremsat ændringsforslag fra VS' side. Da vi ikke er betækningsberettigede, skal jeg sige, at vi kan støtte de ændringsforslag, der er stillet fra VS' side. Det kan vi særlig gøre på baggrund af en anden ting, og det er de to forslag, eller særlig det ene af de forslag, vi skal behandle senere hen, der drejer sig om huslejeforhøjelserne.

Godt nok er vi i den situation på fredag, at vi ved at vedtage et kommunistisk forslag, der vedrører huslejeforhøjelserne, kan udskyde ikrafttrædelsen af disse huslejeforhøjelser og tage hele det dér problem op igen, når vi mødes i oktober. Men jeg er så realistisk at formode, at der ikke kan blive flertal for det forslag, kommunisterne har stillet, og det betyder, at i denne situation får boligsikringen en helt anden betydning, end den har haft tidligere, for hvor skal folk og i særdeleshed folk med små indtægter, hvor skal familier med børn få penge fra til at betale de store huslejeforhøjelser? Jeg vil da godt indrømme, at når f. eks. den socialdemokratiske ordfører, hr. Knud Damgaard, har sagt, at nogle af de huslejeforhøjelser kan man klare over boligsikringen, så har jeg sagt rent ud: ja men så er vi i den situation, at vi i virkeligheden giver boligsikring til ejerne af de ejendomme og faktisk ikke til lejerne. På den anden side kan vi ikke komme i den situation, hvor folk bogstavelig talt skal jages fra hus og hjem, fordi de ikke kan skaffe midler til at betale deres husleje, som i mange, mange tilfælde er blevet fordoblet på grund af huslejeforhøjelserne. Det er også ud fra den betragtning, vi skal se de ændringsforslag, som vi støtter.

Det er sådan, at de ændringsforslag, der er kommet fra regeringens side, og de mest positive af dem, går på en forbedring på ca.

10 pct. De fleste af de ændringsforslag, der her er tale om, som vi har støttet, går på forbedringer på fra 25 til 33 pct., men derudover kommer, at der ligger et konkret forslag om indførelse af en dyrtidsregulering. Det er jo faktisk ganske hudløst for dette folketing, at man ikke indfører en automatisk regulering af sådan nogle i virkeligheden sociale ydelser, som der her er tale om, så folketinget ikke hver gang skal skændes og diskutere osv. osv., hvor meget tillæg der nu skal lægges på.

I den nedskæringsfeber, der har raset i folketinget, har man jo ikke fået den udligning af boligsikringen, der var tale om, og som var rimelig og retfærdig. Derfor skal jeg sige, at vi selvfølgelig under alle omstændigheder vil medvirke til at få gennemført dette lovforslag om boligsikring, men vi vil også opfordre til, at der gennemføres de forbedringer, som er nedlagt i de ændringsforslag, der er stillet.

Wilhjelm (VS):

Jeg vil godt sige, at VS ikke er uforbeholdent lykkelige for selve princippet i en boligsikringslovgivning, og vi har heller aldrig været det. Det er den rimeligste og den mest sociale del af vores boligstøttelovgivning, som jo kort fortalt for de andres vedkommende er skattefordelene for selvejerne og rentesikringen til almennyttigt boligbyggeri. Boligsikringslovgivningen er i vores øjne den rimeligste, den fornuftigste og den mest socialt orienterede af disse ordninger, og alligevel er den jo ikke uden ubehag på mange leder og kanter. Når det kommer til stykket, hvem er det så, der får de 600 mill. kr., som boligsikringsprovenuet er i øjeblikket? Ja, tilsyneladende er det nogle familier, der opfylder nogle kriterier. Men det er jo kun en halv sandhed. I virkeligheden ryger det jo lige igennem lommerne på disse mennesker og går i sidste ende til husejere. Og hvem er det, der betaler? Ja, det er jo over skatterne, og det er jo for langt den største del af skatteprovenuets vedkommende ganske almindelige lønarbejdere, der dækker dette skatteprovenu ind.

Set ud fra en helhedsbetragtning er der altså ingen tvivl om, at disse penge er en massiv overførsel fra hovedsagelig lønarbejdere og altovervejende til folk, der ejer udlejningsboliger, og så kan det nok så meget i